

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Aleše Korejtky a JUDr. Petry Venclové, Ph.D. v právní věci **žalobkyně: J.N.**, nar. „X“, bytem „X“, **zastoupena zákonnými zástupci: L.N. a S.N.**, oba bytem „X“, **proti žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, IČ 00551023, se sídlem Na Poříčním Právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 2.2.2017, č.j. MPSV-2017/27648-919,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle ustanovení § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu (dále jen „správní řád“) zrušeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Pardubicích ze dne 19.1.2016, č.j. 28333/16/PA, kterým uvedený správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobkyně o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, a současně bylo řízení zastaveno. Žalovaný odůvodnil svůj postup vázaností závazného názoru vysloveného v rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích, č.j. 52Ad 18/2016 – 37 ze dne 14.12.2016.

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou podanou podle ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), přičemž žalovanému vytýkala nesprávnost jeho rozhodnutí. Žalobkyně v podstatě postavila žalobu na tvrzení, že rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové pobočky v Pardubicích, ze dne 14.12.2016, č.j. 52Ad 16/2016 – 52 bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 19.9.2016, č.j.

MPSV-2016/202584-919 pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí. Žalobkyně má za to, že žalovaná postupovala v rozporu s právním názorem, který byl závazně vysloven v uvedeném rozsudku, jestliže řízení o její žádosti ze dne 26.10.2015, na jejímž základě bylo zahájeno právě řízení o změně nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, zastavil. Žalobkyně proto navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zdůraznil, že před Krajským soudem v Hradci Králové, pobočkou v Pardubicích byla vedena dvě soudní řízení, a to soudní řízení vedené pod sp. zn. 52Ad 18/2016 a soudní řízení vedené pod sp. zn. 52Ad 16/2016. Ve věci žádosti ze dne 26.10.2015 přitom bylo rozhodnuto rozsudkem č.j. 52Ad 18/2016 – 37 ze dne 14.12.2016, nikoliv rozsudkem č.j. 52Ad 16/2016 – 52 ze dne 14.12.2016. Tedy jestliže bylo zastaveno řízení, jak již uvedeno shora, o žádosti ze dne 26.10.2015, tak bylo toto řízení zastaveno v souladu se závazným právním názorem krajského soudu, který byl vysloven právě v rozsudku 52Ad 18/2016 – 37 ze dne 14.12.2016. Z uvedeného důvodu žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích uplatněných žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.), když ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s.ř.s., přičemž žalobkyně i po seznámení s vyjádřením žalované k žalobě na podané žalobě trvala.

Jak již bylo shora uvedeno, ve věci žádosti podané žalobkyní 26.10.2015 (podaná zákonným zástupcem žalobkyně) o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením bylo rozhodnuto rozhodnutím Úřadu práce České republiky Krajské pobočky v Pardubicích dne 19.1.2016 pod č.j. 28333/16/PA, který zamítl žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením a následně bylo rozhodnuto o odvolání proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to právě žalovaným rozhodnutím ze dne 5.9.2016, č.j. MPSV 2016/187313-919. Krajským soudem v Hradci Králové – pobočkou v Pardubicích bylo dne 14.12.2016 rozhodnuto rozsudkem č.j. 52Ad 18/2016 – 37 o zrušení tohoto posledně uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5.9.2016, č.j. MPSV 2016/187313-919 pro vady řízení a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. Tedy jestliže o žádosti ze dne 26.10.2015 byl žalovaný na základě rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14.12.2016, č.j. 52Ad 18/2016 – 37 povinen znovu rozhodnout, pak tak musel učinit v souladu s vysloveným právním názorem, jak stanoví ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. Krajský soud přitom v uvedeném rozsudku jednoznačně konstatoval, že žádost ze dne 26.10.2015 byla v pořadí druhou podanou žádostí v téže věci nezletilé žalobkyně, neboť první žádost byla podána již 17.3.2015, o níž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 19.9.2016, č.j. MPSV-2016/202584-919, které bylo předmětem soudního přezkumu vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 52Ad 16/2016. Tedy Krajský soud zavázal žalovaného s ohledem na překážku litispendence (překážka již zahájeného řízení v téže věci), která brání tomu, aby v totožné věci probíhala paralelně dvě nebo více řízení (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.6.2008, č.j. 4 As 47/2007 – 84 nebo rozsudek NSS ze dne 23.3.2009, č.j. 4Ads 165/2011 – 151; rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz), aby řízení o druhé v pořadí podané žádosti, tedy řízení o žádosti ze dne 26.10.2015, zastavil, neboť na základě ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu bránila zahájení správního řízení překážka zahájení jiného řízení v téže věci téhož orgánu.

Jestliže tedy žalovaný v dalším řízení po vrácení věci rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové, pobočky v Pardubicích ze dne 14.12.2016, č.j. 52Ad 18/2016 – 37 rozhodl tak, že podle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu rozhodnutí správního orgánu I. zrušil a řízení o posléze podané žádosti ze dne 26.10.2015 zastavil, tak rozhodl zcela v souladu se závazným právním názorem krajského soudu a rovněž v souladu s dikcí ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu, podle kterého zjistí-li odvolací správní orgán, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, pak bez dalšího zruší napadané rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo právní nástupce účastníků. V dané věci je tedy zcela jednoznačné, že žalobkyně, resp. zákonný zástupce za nezletilou žalobkyni podal dvě žádosti téhož obsahu, tedy že byla dána překážka litispendence ve smyslu ustanovení § 48 odst. 1 správního řádu, přičemž správní orgán I. stupně podle § 66 odst. 2 správního řádu měl řízení zastavit. S ohledem na to, že tak správní orgán I. stupně neučinil, byl tak povinen učinit v rámci odvolacího řízení žalovaný právě na základě ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu.

Tedy krajský soud po přezkoumání zákonnosti žalovaného rozhodnutí uzavírá, že postup žalovaného je plně v souladu se správním řádem a zejména se závazným právním názorem, který byl vysloven Krajským soudem v Hradci Králové, pobočkou v Pardubicích v rozsudku ze dne 14.12.2016, č.j. 52Ad 18/2016 – 37. Pro úplnost krajský soud zdůrazňuje, že žalobkyně se dovolává závazného právního názoru uvedeného krajského soudu, který byl však vysloven ve věci vedené pod sp. zn. 52Ad 16/2016, tedy ve věci týkající se předchozí žádosti, která byla žalobkyní podána dne 17.3.2015. O této žádosti v napadeném rozhodnutí žalovaného ani v tomto soudním řízení rozhodováno nebylo.

Z uvedených důvodů krajský soud dospěl k jednoznačnému závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 2 s.ř.s., podle kterého mělo-li by být právo na náhradu nákladů řízení přiznáno správnímu orgánu ve věci důchodového pojištění, nemocenského pojištění, pomoci v hmotné nouzi a sociální péče, pak se neuplatní zásada náhrady nákladů řízení podle úspěchu ve věci. Tedy žalobkyni nebyly přiznány náklady řízení, neboť nebyla ve věci úspěšná a žalovanému, který byl ve věci úspěšný, nebyly náklady řízení přiznány s ohledem na ustanovení § 60 odst. 2 s.ř.s.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 31. srpna 2017

JUDr. Jan Dvořák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Mgr. L. M.